

bestemt efter Reglerne i første Stykke af den nævnte Lovs § 3. Efter hans Død erholder hans Enke Pension efter de foran i 1ste og 2det Stykke fastsatte Regler.

Sustitsministeren kan derhos af Fonden tilstaa fader- og moderløse Børn af Apotekere, der have været undergivne Bestemmelserne om Afgiftspligten, en Pension af indtil 200 Kr. aarlig, for saa vidt og saa længe de dertil ere trængende og værdige, dog ikke udover deres 18de Aar; deres Trang og Værdighed maa aarlig godtgøres for Ministeriet.

Uberettigede til Pension ere Enker, hvis Ægteskab er indgaaet efter Mandens 60de Aar eller paa hans Dødsleje, eller efter at han var frattraadt Apoteket, eller hvis Ægteskab var aldeles ophævet inden Mandens Død.

Enkepensionen ophører i de i Pensionsloven af 5te Januar 1851 § 11, 1ste Punktum, for Embedsmænds Enker fastsatte Tilfælde, saaledes at det er Sustitsministeren, der har at tage den i Nr. 2 omhandlede Bestemmelse.

De i foranstaaende Stykke omhandlede Regler, med Undtagelse af den til Bestemmelsen i Loven af 1851 § 11 under Nr. 1 svarende Regel, finde tillige Anvendelse paa den Apoteker, der i Henhold til foranstaaende Stykke 4 oppebærer Pension.

For saa vidt den denne Paragraf ommeldte Fond paa noget Tidspunkt ikke maatte være i Stand til at fyldestgøre de samme paalagte Forpligtelser, blive de fornødne Tilskud forskudsvis at udrede af Statskassen.

§ 14.

Opgørelsen af den Nettoindtægt, paa Grundlag af hvilken den ovennævnte Lov af 10de April 1895 omhandlede Afgift af personlige Apotekerbevillinger i Medfør af samme Lovs § 2 skal fastsættes, sker ved Sustitsministeriets Foranstaltning og er endelig, saa at intet herhenhørende Spørgsmaal kan indbringes for Domstolene.

§ 15.

Denne Lov træder i Kraft 2 Maaneder efter den Dag, da det Nummer af Lovtidenden, hvori den bekendtgøres, udgaar.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Nærværende Lovforslag, som blev forelagt Rigsdagen i dennes sidste ordentlige Samling, naaede ikke at blive behandlet til Ende, idet Forslaget efter at være forelagt i Folketinget, hvor det underkastedes 1ste Behandling, af dette Ting henvises til et Ud-

valg, fra hvilket der ikke kom til at foreligge Betænkning. Forslaget fremsættes derfor herved paa ny i usorandret Stikkelse, idet man særlig henviser til Rigsdagstidende for 1896—97, Tillæg A. Sp. 3271—3330.